

KAMSALAMANDER

Foto kamsalamander ©Dirk Ercken

De kamsalamander wordt ook wel eens waterdraak genoemd omwille van de opvallende kam op de rug bij de mannetjes tijdens de paringstijd. Ze kunnen tot 18 cm lang worden en zijn hiermee onze grootste inheemse watersalamander. Ze hebben een opvallend gele of oranje buik met een variabel patroon van zwarte vlekken.

Kamsalamanders leven in landschappen met veel hagen, houtkanten en bosjes (landhabitat) in de buurt van poelen (waterhabitat). In de poelen gebeurt de voortplanting en ontwikkelen de jongen zich. Ze hebben een voorkeur voor relatief grote, diepe, zonbeschenen, stilstaande wateren. In de poel moeten er waterplanten zijn, geen verontreiniging en geen vis. De vrouwtjes leggen in april-mei 200 tot 400 eitjes die elk afzonderlijk tussen bladeren van waterplanten gevouwen worden. De larfjes gaan net onder het wateroppervlak op zoek naar voedsel en hebben dus veel dekking nodig van waterplanten. Vissen zijn een ramp voor kamsalamanders, omdat ze hun eitjes opeten. Meerdere poelen dicht bij elkaar zijn ideaal om meer variatie te hebben en het risico van lokaal uitsterven te beperken. Een paar poelen mogen in droge zomers helemaal opdrogen zodat ze vrij van vissen blijven.

In de winter overwintert de kamsalamander meestal op het land, de meeste dieren blijven in de directe omgeving van de poel.

Kamsalamanders zijn wettelijk beschermd, maar dat alleen is niet voldoende om levensvatbare populaties te behouden. Naast het verdwijnen, verontreinigen of verlanden van poelen is het verdwijnen van kleine landschapselementen zoals houtkanten en hagen een groot probleem voor de kamsalamander. Zij gebruiken deze landschapselementen immers als landhabitat en om zich te verplaatsen tussen water- en landhabitat.

Door het aanplanten van kleine landschapselementen in de buurt van een poel creëer je dus een overwinteringsgebied voor de kamsalamander of een veilige verbinding er naar toe. Ook jij kan hierbij helpen!